პროლეტარიელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

№ 272 (5073) | ორშაბათი, 29 ნოემბერი 1937 წ. | ფასი 10 კაპ.

დღეს გაზეთში:

სოციალიზმის ქვეყნის ინტელიგენცია („პრავდის“ მოწვინავე. 1-ლი გვ.)
ამხანაგ მ. ი. კალინინის გამოსვლა ქ. ლენინგრადის საბჭოთა მშრომელი ინტელიგენციის წარმომადგენელთა საერთო-საქალაქო წინასაარჩევნო კრებაზე (1-ლი, მე-2 გვ.)
ლენინგრადის ფოლოდარსკის რაიონის 1937 წ. 25 ნოემბრის წინასაარჩევნო კრებაზე (მე-2 გვ.)
დაზგაინსტრუმენტების მრეწველობის მუშათა პროფკავშირის პირველი სრულიად საკავშირო ჭრილობის მიმართვა (მე-2 გვ.)
სსრკ კავშირის უზენაესი საბჭოს ეროვნული საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატები:
სერგი მარტინის-ძე **ინგანოვი**
აკაკი ივანეს-ძე **მგელაძე**
ალექსანდრე იორდანეს-ძე **მირცულავა**
მიქაელ იოსების-ძე **ჯუბა**
უცხოეთში:
საოჯახო მოკმედება ჩინეთში (მე-2 გვ.)
იაპონიის აგრესია შორეულ აღმოსავლეთში და აბორიგენის შეერთებული შტატები (მე-4 გვ.)
შვეიცარიამ ხელი მოაწერა შეთანხმებას ესპანელ მეამბოხეებთან (მე-4 გვ.)

სოციალიზმის ქვეყნის ინტელიგენცია

„ბრძანდიოზული საარჩევნო კამპანია, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში გაიშალა, ერთხელ კიდევ გვიჩვენებს მთელი ხალხის უაღრესად მჭიდრო ერთიანობას საბჭოთა მთავრობის გარშემო, ლენინურ-სტალინური პარტიის გარშემო. ტუბები, კოლმეურნეები, მოსამსახურეები, საბჭოთა ინტელიგენცია, მაღალი პატრიოტიზმით აღფაზნებულნი, თანაბრად ცხადჰყოფენ თავის ერთგულებას სამშობლოსადმი, თავის სიყვარულს პარტიისადმი. როგორც ამბობ. მოლოტოვმა 1937 წლის 6 ნოემბერს თავის ბრწყინვალე მოხსენებაში სთქვა: „...ჩვენს ქვეყანაში შექმნილია წინათ ოოანატული ძნიბაანი **მორალური და პოლიტიკური ერთიანობა ხალხისა,** მორალური და პოლიტიკური ერთიანობა სოციალისტური საზოგადოებისა“.

კაპიტალისტურ ქვეყნებში ინტელიგენცია, იმყოფება რა მმართველი კლასების სამსახურში, მოწყვეტილია ხალხს, დაპირისპირებულია ხალხსადმი, გამოცალკევებულია მისგან ქვეს კედლით. უცხოეთის ინტელიგენციის საუკეთესო წარმომადგენლები, რომელთაც უმძიმს კაპიტალის მსახურთა უბადრუკი როლი, ისწრაფვიან დაპკლიკონ ის ხლართი, რაშიაც ისინი გახვეულნი არიან, ისწრაფვიან შეუერთდნენ ხალხსა და ემსახურონ მას, რა კი ამაში თავის აეთილშობილური დანიშნულების ხედავენ. როგორც მაგალითი, ჩვენ წინაშე სდგას საბჭოთა ქვეყნის ინტელიგენცია, რომელიც თავის ხალხს ფეხდაფეხ მიპყვება, რომელიც ეზიარებს მის დიად იდეალებს, მთელ თავის ცოდნას, აზრებსა და გრძნობებს სოციალიზმის მშენებლობას ამხარებს.

ჩვენი სამშობლოს ინტელიგენცია ხალხს, პარტიამ და მთავრობამ ისეთი სიმაღლეზე აიყვანეს, როგორზედაც იგი წინათ, კაპიტალისტური წყობილობის პირობებში, არასოდეს არ შეიძლებოდა ყოფილიყო. ცხოვრების მაშინდელი ბატონ-პატრონები —მემამულეები, მეფაბრიკეები, მეპარეები—უკის არ ამბობდნენ გამოეყენებინათ თავისი შემოსავლის გამოაელების მიზნით ინტელიგენტი ადამიანების ცოდნა და ნიჭი, მაგრამ ამასთან ერთად არასოდეს არ უშვებდნენ ხელიდან შემთხვევას მოეგონებინათ მათთვის, რომ ისინი არიან ბატონ-პატრონები. ყველა დანარჩენნი კი მხოლოდ მონებს წარმოადგენენ. მასწავლებლობის მდგომარეობას ფლეთ ბეგიანი ადამიანები ვართ!“.

ჩვენი ახლანდელი ინტელიგენცია —ის 80—90 პროცენტით მუშებიდან, გლეხებიდან და მშრომელთა სხვა ფენებიდან არის გამოსული. მუშათა და გლეხთა შვილები, რომელთა ხვედრიც წინათ იყო უმეცრება და ბნელეთი, ახლა არა თუ დაეუფლნენ მეცნიერებას, არამედ კიდევ დაუფლებიან ეუნეიან მას წინ. ძირფესვიანად შეიცვალა ინტელიგენციის საქმიანობის თვით ხასიათიც. ამხანაგი სტალინი მოხსენებაში სსრ კავშირის კონსტიტუციის პროექტის შესახებ საბჭოთის სრულიად-საკავშირო საგანგებო VIII ყრილობაზე ამბობდა, რომ ინტელიგენციის წინათ „უფლებ ემსახურნა მდიდარი კლასებისათვის, ეინაიდან მას სხვა გამოსავალი არ ჰქონდა. ახლა იგი უნდა ემსახუროს ხალხს, ეინაიდან უკვე აღარ არიან ექსპლოატატორული კლასები. და სწორედ ამიტომ იგი ახლა წარმოადგენს საბჭოთა საზოგადოების თანასწორფლებიან წევრს, სადაც იგი მუშებთან და გლეხებთან ერთად, მათთან ხელიხელჩაკიდებული, ეწევა ახალი უკლასო სოციალისტური საზოგადოების შენებას“.

საბჭოთა ინტელიგენცია უმეტესობა ძაფებით არის დაკავშირებული თავის ხალხთან. განა ეს ნიშნავს, რომ მის რიგებში არ არიან მუშათა კლასის მტრები, ხალხის ინტერესთა გამცემლები? მაგრამ საბჭოთა ინტელიგენციის ძირითადი მასა, ის, რომელსაც აქვს ამ მაღალი სახელწოდების უფლება,—უსაზღვროდ ერთგულია მუშათა კლასისა და მისი ლენინ-სტალინის პარტიისა. ეი რატომ უყვარს საბჭოთა ქვეყნის ხალხს თავისი ინტელიგენცია, მაღალი პატივით, ყურადღებით, პატივისცემით ეპყრობა მას და შემოაჩვიდებითი შრომის ისეთ პირობებში აყენებს, რომლებზედაც წინათ მხოლოდ ოცნება შეიძლებოდა. და საბჭოთა ინტელიგენცია — მეცნიერები, ექიმები, მასწავლებლები, არტისტები, მოსიკოსები, მწერლები, არქიტექტორები, ინჟინერები—სსკითავე მეზნებარი გრძნობით უხდის ხალხს.

საბჭოთა ხალხმა ინტელიგენციის წრიდან ცოტა როდი წამოიყენა სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატები, წამოიყენა უაღრესად ღირსეული ღირსეულთა შორის. სსრ კავშირის სახალხო ოკტიტეტი მოსკვენი, ჩვენი მედიცინის სიამაყე ქირურგი ბურდენკო, საუკეთოო პედაგოგი მასწავლებელი-ქალი ლეონოვა, უდიდესი ბუერალი ალექსეი ტოლსტოი,—მეტად მნიშვნელოვანია სია საბჭოთა ინტელიგენციის წარმომადგენელთა სამაყო სახელებისა, რომელნიც წამოყენებულნი არიან უზენაეს საბჭოს კანდიდატებად. და ხალხი სიხარულით მისცემს მათ თავის ხმას, ეინაიდან მას უნდეარს ისინი, აფსიეს მათ, ენდობა მათ, იცის რა, რომ ისინი უკანასკნელად ერთგული არიან სოციალიზმის საქმისა, ლენინ-სტალინის პარტიის საქმისა.

ამაზე ლაპარაკობდა ქარხნის ძველი სტახანოველი, ორდენოსანი **ა. ა. ზაკომოლდინი,** რომელმაც გახსნა საერთოსაქართველო კრება.

სამსხმელო საამქროს სტახანოველი მეყალიბე ამბ. ნიკოლოზ **გვინაძე** ამბობს:

„ჩვ ვკისრულობ ვალდებულებას — სტახანოვური დეკადის განმავლობაში გამოვუშვა 300 კოლოფი მოსაქმელ-გადასახვევი მანქანებისათვის“.

ბრიგადირმა ამხ. **შერმაზანოვმა** იკისრა ვალდებულება — თავის ბრიგადასთან ერთად გამოუშვას „ვოლტას“ 15 ტუმბო არა ერთ თვეში, არამედ ათ დღეში.

მუშამ ამხ. **ჯავახაძემ** აღუთქვა დამსწრეთ — სტახანოვური დეკადის განმავლობაში გამოუშვას „ვოლტას“ ექვსი ტუმბო.

თვითეული გამოსული მოუწოდებს კრების მონაწილეთ — გვიჩვენონ სტახანოვური დეკადის ჩატარების დღეებში სტახანოვური მუშაობის მაღალი ნიმუშები, რათა ისტორიულ დღეს — 12 დეკემბერს — ახალი სწარმოო **გამარჯვებებით** შეხვდნენ.

სტახანოველები ამხ. შალვა **ბაკალაძე,** პეტრე **კუზმინი,** სერგენ **დავთიანი** კისრულობენ ვალდებულებას ათწყნინ 6 სადგარი სელსაჯოჯი და მისაქმელ-გადასახვევი მანქანებისათვის, გაავეთონ დამზადებული ანარეტები 4 სპპანინაყო მანქანისათვის, გამოუშვან ცალინდრები და რეგორთიანებისათან პროფკავშირული ერთიანობის სფეფიელზე ბოელს მსოფლიოთა ომისა და ფაშიზმის წინააღმდეგ **საბრძოლველად.**

მიღებული პირობების შედეგად საბჭოთა პროფკავშირების დელეგაციამ და პროფკავშირთა საერთაშორისო გაერთიანების დელეგაციამ მიისაქსელ-გადასახვევი მანქანების ყველა იმ დეტალს გამოუტდვა, რომელებსაც სხვა საამქროები ელოდებიან.

მემრუდთარგე ამხ. **სელეზნიოვის,** მეყალიბე ამხ. **ტუთევის,** მბეჭავის ამხ. **ცატურაშვილის** გამოსვლებმა საერთო მოწონება გამოიწვია.

ბოლოს ბაანსაზეგული დეტალის ან ინსტრუმენტის დამუშავების ამხ. **სელეზნიოვი** აკმაცდ 200 სამუშაო საათს ანდომებდა, ამკამად მან იკისრა ვალდებულება — აკეთოვეს ნივთის ან დეტალის დამუშავების, ხარისხის გაუუარესებლად, მოანდომოს მხოლოდ 100 საათი. ამხ. **ტუთევმა** აიღო ვალდებულება — 80-ის ნაცვლად გამოუშვას 200 კოლოფი სამაბინაო მანქანებისათვის, ხოლო ამხ. **ცატურაშვილმა** — 600-დან 1000 ცალამდე გაადიოს ლაფათინენის გამოშვება სამაბინაო მანქანებისათვის.

ამხ. **მიხაილოვმა** აიღო ვალდებულება — 50 პროცენტით შეამციროს გაცდენი რეგოლეეეეოოოოო და საფრეზერო დაზგების ოერმოტზე.

მექუხარე, ხანგრძლივი **ტაშით** კრებამ ერთხმად მიიღო მიმართვა ამხანაგ **ლ. პ. ბერიასადმი.** ამხანაგ ლ. ბერიას სახელობის სტახანოვური დეკადის განმავლობაში მთ იკისრეს ვალდებულება — სრულად გამოუშვან „ვოლტას“ ტიპის 25 ტუმბო და 4 სპპანინაო მანქანა — 30 თითისმაონი თვითეული.

26 კომისრის სახ. ქარხნის **სტახანოველთა,** ფაბკეკრელთა, მუშათა, ინჟინერ-ტექნიკოოა მუშაოთა და მოსამსახურეთა კრებამ შეჯიბრებაში გამოიწვია ს. ორჯონიკიძის ქარხანა — სტახანოველი დეკადის ჩატარებაზე.

ჩვენ ხმას მივცემთ ანასტას ივანეს-ძე მიქოიანს

ერევანი, 27 ნოემბერი (საკადსი). უდიდესი ოტტყინებით ჩატარდა ერევნის — სტალინის საარჩევნო ოლქში შემავალი საწარმოთა სტახანოველთა შეკრება.

ტრიბუნაზე არის საკონსერვო ქარხნის ხალის სამეროს მუშა-ქალი ამხ. შუშიკ სორენიანი, რომელმაც ბრიგადა დასასახელა ამხ. მიქოიანის სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად.

— მე, — სთქვა მან, — მუდამ მახსოვს ამხანაგი მიქოიანი, რომელიც ჩვენს ქარხანაში დაწვრილებით გაეცნო წარმოებას და რომელსაც ინტერესებდა მუშათა ცხოვრება. როდესაც ამხ. მიქოიანს გადასცეს, რომ მე სისტემატურად ვასრულებ ბრიგადას, მამობრივი მზრუნველობით მითხრა: „ფრთხილად იყავით, თითები არ გაიჭრათ“. მე ხომ შუშის ტარასთან მაქვს საქმე. ჩვენი სამეროს მუშა-ქალები, ქარხნის ყველა მუშა თავიანთ ხმებს მისცემენ დიდი სტალინის ერთგულ თანამებრძოლს ამხანაგ ანასტას ივანეს-ძე მიქოიანს.

სპანის ქარხნის ბრიგადირმა ამხ. ამორხანიანმა ილაპარაკა სტახანოვური მოძრაობის ახალ აღძაელთა-ბაზე:

— უკანასკნელ დღეებში ჩემი ბრიგადა, — განაცხადა მან, — 150 და მეტი პროცენტით ასრულებს პროგრამას. ჩვენ პირობას ვიძლევ-ვით უფრო მეტი გამარჯვებებით შევხვდეთ 12 დეკემბრის დღეს, როდესაც წავალთ საარჩევნო ყუთებასაკენ, რათა ხმა მივცეთ ანასტას ივანეს-ძეს, რომელიც დაეხმარა სომხეთის ბოლშევიკებს ხალხის საზეზღარი მტრების განადგურებაში.

შეკრებამ მქუხარე ტაშით მიიღო გადაწყვეტილება ამხ. მიქოიანის სახელობის ახალი სტახანოვური ბრიგადების შექმნის და სტახანოვური დეკადის ჩატარების შესახებ.

ᴑᴑ

ერევნის — სტალინის საარჩევნო ოლქში შესდგა მასწავლებელთა კონფერენცია.

მასწავლებელმა ქალმა **ამხანაგ** ანზენ არაკელიანმა თავის გამოსვლაში სთქვა:

— ჩვენ, ერევნის — სტალინის საარჩევნო ოლქის მასწავლებლებს ზონად გვხვდა დიდი პატივი გავწეოთ აგიტაცია ხალხთა დიდი ბელადის ამხანაგ სტალინის ერთგული თანამებრძოლის ანასტას ივანეს-ძე მიქოიანის კანდიდატურის სასარგებლოდ. ჩვენ მასაბში შეიიტანთ ბოლშევიკური აგიტაციის ეოოეზალ სიტყვას, ვუამბობთ რეეიოოოეიონერის — ამხანაგ მიქოიანის შესანიშნავი ცხოვრების ამბავს. განვუმარტავთ თვითეულ ამომრჩეველს ამხანაგი მიქოიანის უდიდეს დამსახურებას სოციალისტური მშენებლობის საქმეში.

ქ. ლენინგრადის საბჭოთა მშრომელი ინტელიგენციის წარმომადგენელთა საერთო-საქალაქო წინასაარჩევნო კრება 1937 წლის 26 ნოემბერს

ამხანაგ მიხეილ ივანეს-ძე კალინინის გამოსვლა

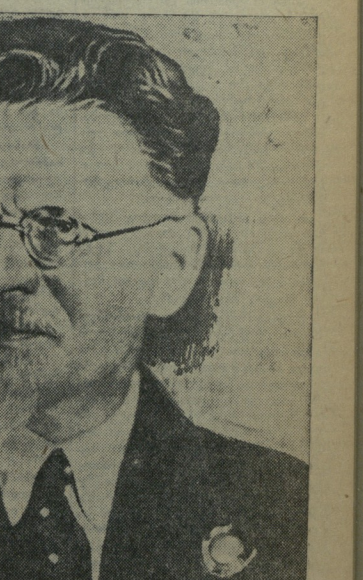

ამხანაგებო, ნება მიბოძეთ თქვენის სახით, საბჭოთა მშრომელი ინტელიგენციის წარმომადგენელთა საერთო-საქალაქო კრების სახით მადლობა გადავუხადო ლენინგრადის ყველა ამომრჩეველს იმ პატივისათვის, იმ ნდობისათვის, რომელიც თქვენ გამომიცხადეთ, დასახელეთ რა ჩემი კანდიდატურა სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში **(მქუხარე ტაში).**

მე მიძღვნილება: აუდიტორიის სულიერი განწყობილება გრძნობების ისეთ სიმაღლეზეა აყვანილი, რომ ძნელია მისი გადაყვანა ცხოვრების პროზაზე. მე კი უფრო პროზის კაცი ვარ, ვიდრე პოეზიის **(სიცილი, ტაში).**

აი, ორი კვირის შემდეგ საბჭოთა კავშირის მოქალაქეები თავიანთი ბიულეტენებს ჩაუშვებენ საარჩევნო ყუთებში. გარეგნულად ეს არ არის რთული პროცედურა. მე მინდა, რომ თქვენ, საბჭოთა ინტელიგენციის წარმომადგენლებს, იმ ინტელიგენციისა, — რომლის თავისებურებაც ისაა მისი გამოიხატება, რომ იგი საბჭოთა ხალხის ხორცი ხორცთაგანნი და სისხლი სისხლთაგანია, — გიგეკეთებინათ მაქსიმუმი იმისათვის, რათა თვითეულ ხმის მომცემს ჰქონდეს მაღალი შეგნება, რომ იგი უდიდეს პოლიტიკურ საქმეს აკეთებს. ეს ძალიან პასუხსაგები, ძალიან დიდი მუშაობაა.

მე მინდა, რომ ადამიანებმა შინაგანად, ორგანულად შეიგრძნონ ამ აქტის პოლიტიკური მნიშვნელობა. უზენაესი საბჭოს არჩევნები — საბჭოთა დემოკრატიის ერთიერთი უმნიშვნელოვანესი გამოხატულებაა. თქვენ იცით, რომ ერთ დროს სიტყვა დემოკრატია ჩვენში პირდაპირ ინაზე ეკერთო, რომ ამაში განსაკუთრებით მიუძღვის ბრალი ჩვენს რევოლუციამდელ ინტელიგენციას, რომელმაც იდეალურად გაიხადა დასაკეთი ევროპის პარლამენტარიზმი, რომელმაც იგი პირდაპირ ფეტიშად გადააქცია. ჩვენ, კომუნისტები, არასოდეს არ ვხედავდით დემოკრატიას ფეტიშად, ჩვენ მუდამ ვთვლიდით დემოკრატიას საშუალებად და არა თვითმიზნად. ჩვენთვის დემოკრატია ერთერთი მნიშვნელოვანი საშუალებაა, ერთერთი დიდი საშუალებაა მასების მოსაზღვდა სახელმწიფოს მართვაგამგეობაში, მასების აღსაზრდელად. დემოკრატია გვაძლევს საშუალებას გავაერთიანოთ, შევაჯამოთ ოროთ და წარვმართოთ მასები საერთო მიზნებისათვის საბრძოლველად.

ეს ოდნავადაც არ ასუსტებს იმ ფაქტს, რომ საბჭოთა დემოკრატიის მშრომელთა უძვირფასესი მოგებოვარი, ვინაიდან მხოლოდ საბჭოთა დემოკრატია წარმოადგენს ნამდვილ დემოკრატიას.

მხოლოდ საბჭოთა კავშირშია ხალხის ნამდვილი ბატონობა, ნამდვილი დემოკრატია. მოიგონეთ თუნდაც რუსეთის ძველი ისტორია და ნოვგოროროის ვეჩე. გარეგნულად ეს ხალსაი დემოკრატია იყო: მთელი ხალხი სწყვეტდა მოედანზე რადიკალურ საკითხებს და მისი გადწყვეტილებანი ტარდებოდა ცხოვრებაში. სლავიანოფილებს შორის ცოტანი როდი იყვნენ ისეთნი ადამიანები, რომლებიც, უეჭურებდნენ რა ამ გარეგნულ მხარეს, ძველი რუსეთის ცხოვრების რუსი ხალხის ოქროს საკუთრად აცხადებდნენ. ჯერ კიდევ ბელინსკი და ჩერნიშევსკი ვეწესლიანდ დასკეინოდნენ სლავიანოფილთა ასეთ გატაცებას. ჩვენ, კომუნისტებმა, ძალიან კარგად ვიცით, რომ ნოვგოროროის ვეჩეში, ნოვგორო�ის სახალხო კრებაზე არსებითად ყველა უმნიშვნელოვანესი საკითხები ფეოლი სწყვეტოდა. მდიდრების მოეპოებოდათ ფეზიკური ძალა, მათ ჰყავდათ „ყოჩაღი ბიჭები“, რომლებიც მოდიოდნენ ვეჩეზე და ყველაზე ხმამაღლა ჰყვიროდნენ, ზოგჯერ მუშტებსაც აამოშავებდნენ ხოლმე. ისტორიკოსებმა იციან, რომ ამ „ოჭრის საეკუნეში“ საკითხები ხშირად ხშირად ამ შეტებით სწყვიტებოდა. **რა თქმა** უნდა, ნოვგოროროის ვეჩე არ ყოფილა ხალხის ნამდვილი ბატონობა. დემოკრატიის ჩასახვის ასეთ ფორმებს სხვა ხალხების ისტორიაშიც ეხვდებით. ვეჩე სრულიადაც არ წარმოადგენდა რაღაც განსაკუთრებით რუსულ ინსტიტუტს; ასეთი ინსტიტუტები ჰქონდა ისტორიული განვითარების ამავე ეტაპზე თითქმის ყველა ხალხს. გადადევიარო რა ჩვენს დროზე, უნდა ითქვას, რომ ბურჟუაზიული დემოკრატია, ბურჟუაზიულ-პატალისტური ქვეყნების დემოკრატია წარმოადგენს მხოლოდ ლეღვის ფოთოლს კაპიტალის ბატონობის დასაფარავად. მე ვფიქრობ, რომ ამ კრებაზე ეს არ დამჭირდება რაიმე განსაკუთრებული საბუთების მოყვანა ამის დასამტკიცებლად. თუ ნოვგოროდის ვეჩეში თამაშობდა ფეული, თანამედროვე ბურჟუაზიულ დემოკრატიაში ეს გადამწყვეტ როლს თამაშობს კაპიტალი.

ყველა იმას, ვინც ეძებს და ცდილობს მიაღწიოს ნამდვილ დემოკრატიულ საზოგადოებას, ვისაც სურს იცხოვროს ამ საზოგადოებაში, მე ფუნდა ვუთხრა: ნამდვილი დემოკრატია არსებობს საბჭოთა კავშირში! **(მქუხარე ტაში).**

თავისთავად ცხადია, თქვენ სწორად მოიქეცეთო, თუ მომეცემთ ასეთ კითხვას: ლიტონი სტყვენი ხომ არ არის ეს, რითი შეიძლება იმის დამტკიცება, რომ მხოლოდ ჩვენშია ნამდვილი დემოკრატია? მე შეეეეკდები გიპასუხოთ ამ კითხვაზე.

პირველი, რაც ჩვენი წყობილების დემოკრატიულობის ახასიათებს, — ეს ის არის, რომ ჩვენში არ არიან კაპიტალისტები, რომ ჩვენში არ არიან ექსპლოატატორული კლასები. ეი საბჭოთა დემოკრატიის პირველი განმასხვავებელი თვისება.

ხომ ყველასათვის ნათელია, რომ რა „დემოკრატიაც“ უნდა იყოს, მაგრამ იქ, სადაც ერთმანეთის გვერდით ცხოვრობენ როკფელერი და უბრალო მუშა, დემოკრატია მხოლოდ ცალიერი ბგერაა. უდიდესი მანძილი აშორებს უბრალო მუშას, რომელიც ცხოვრობს მხოლოდ თავი-სი სამუშაო ძალის გაყიდვით, თავისი შრომით, რომელიც გროშებს შოულობს, მილიარდერისაგან; აქ დემოკრატიის რა ფორმაც გინდა გამოიგონო, რამდენადაც მილიარდერი მილიარდერად რჩება, ეს დემოკრატია, სულერთია, არარობად იქცევა. მაშასადამე, საბჭოთა კავშირის 20 წლის შემდეგ თვითეული საბჭოთა მოქალაქისათვის, თვითეული საბჭოთა ხალხისათვის და მისი ინტელიგენციისათვის კომუნიზმი დოქტრინა კი არ არის, არამედ განსახორციელი ნაბიჯი, რომელიც ჩვენ ყველას გვაერთიანებს. **(მქუხარე ტაში).** იყო ხოლმე, რომ სასაცილოდაც კი იღებდნენ ამ ადამიანებს, რომლებიც აცხადებდნენ „კომუნიზმის დიად ლოზუნგს: თვითეულისაგან მისი უნარის მიხედვით და თვითეულს მისი მოთხოვნილების მიხედვით. დიად, 20 წლის წინათ ეს მიზანი ზოგიერთებს შორეულ მიზნად მიაჩნდათ. მე ვთქვი, რომ მე პროზის კაცი ვარ, მაგრამ ეს მაღალი მიზანი პროზაიკულ კაცსაც პოეტად ხდის! **(ტაში).**

ამჟამად ჩვენში დამტკიცებულია კონსტიტუცია, რომელიც თვითეულისათვის უზრუნველყოფს შრომის უფლებას, დასვენების უფლებას, განათლების უფლებას, უზრუნველყოფილი მოხუცებულობის უფლებას. ამჟამად საკუთარი თვალით ვხედავთ, უშუალოდ ეგრძნობთ, თუ როგორ წლითიწლობით იზრდება ჩვენი კეთილდღეობა. ახლა ჩვენი ქვეყნების თვითეულ მოქალაქეს სავსებით შესაძლებლად მიაჩნია კომუნისტიკური საზოგადოების დამყარება. **(მქუხარე ტაში).**

აი ამ საფუძვლებზე, ამ საძირკვლებზე ვთარდება სწორედ ჩვენი საბჭოთა დემოკრატია. აი რატომ არის საბჭოთა დემოკრატია ჭეშმარიტ დემოკრატია. მაგრამ, ვხდია, ამხანაგებო, ამამადა ჩვენზეა დამოკიდებული საბჭოთა დემოკრატიის შემდგომ წინსვლა. ჩვენ უნდა გავხდოთ იგი ამდენად მოწესენი, რომ თვითეული. ადამიანი, ჩვენი საზოგადოების თვითეული წევრი გრძნობდეს თავის ორგანულ კავშირს ამ საზოგადოებასთან, რომ სახელმწიფო ეხმარებოდეს მას გაშლილ ყველა თავისი ინდივიდუალური ნიჭი. ცხადია, კომუნისტურ საზოგადოებაში სახელმწიფო აპარატი, ამ სიტყვის თანამედროვე მნიშვნელობით, არ იქნება. მაგრამ ამ ისტორიულ პერიოდში, რომელიც კომუნიზმის მიღწევამდე დარჩა, ჩვენნ სახელმწიფომ უნდა ჩაატაროს უდიდესი მუშაობა.

საბჭოთა ინტელიგენციას წილად ხვდა შეასრულოს უდიდესი როლი მთელ ამ მუშაობაში, სახელმწიფო ფორმების სრულყოფაში, ადამიანისადმი ადამიანის დამოკიდებულების გარდაქმნაში, ადამიანთა ფსიქიკის გარდაქმნაში.

(დასასრული იხ. მე-2 გვ.)

ახალი საწარმოო გამარჯვებებით აღვნიშნოთ სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს არჩევნების დღე

სასადილო შესვენება. 26 კომისრის სახელობის მანქანათმშენებელი ქარხნის კლუბი გაჭედილია პირველ ცვლაში მომუშავე მუშებით, ინჟინერებით, ტექნიკოსებით, მოსამსახურეებით.

ორი დღის წინათ ქარხნის მუშები ესწრებოდნენ კავშირის საბჭოს არჩევნების თბილისის — სტალინის საარჩევნო ოლქის შრომელთა მიტინგს. ამ მიტინგის სამოკითხვის მონაწილეს მიმართა თბილისის ეროვნულ-საკავშირო ეროვნულ-საკავშირო ცენტრალური საბჭოს ეროვნული ეროვნული ეროვნული

მანქანათმშენებლობის ქარხნების ყველა მუშას, ინჟინერ-ტექნიკურ მუშაკსა და მოსამსახურეს

დაზგა-ინსტრუმენტების მრეწველობის მუშათა პროფკავშირის პირველი სრულიად-საკავშირო ყრილობის მიმართვა

ძვირფასო ამხანაგებო!

ახლოდება 12 დეკემბერი—ისტორიული დღე სსრ კავშირის უზენესი საბჭოს არჩევნებისა მსოფლიოში ყველაზე უფრო დემოკრატიული სტალინური კონსტიტუციით.

ამ ღირსშესანიშნავ დღეს ჩვენ, დაზგათმშენებლები, უნდა შევხვდეთ ახალი მიღწევებით და საკარმოო გამარჯვებებით ჩვენს ქარხნებში, სოციალისტური შეჯიბრებისა და სტახანოვური მოძრაობის ახალი მძლავრი აღმავლობით.

დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 20 წლის განმავლობაში ლენინ-სტალინის პარტიის მტკიცე და ბრძნული ხელმძღვანელობით ჩვენს ქვეყანაში შექმნილია მძლავრი დაზგათმშენებელი და საინსტრუმენტო მრეწველობა.

განსაკუთრებული ყურადღება, რასაც დაუღალავად იჩენდა და იჩენს მანქანათმშენებლობისა და მანქანათმშენებლებისადმი დიდი სტალინი, ახალ-ახალი გამარჯვებებისათვის გვაფრთოვანებს.

არ არის არაერთი რთული მანქანა, რომლის აგებაც არ შეგვეძლოს ჩვენ, მანქანათმშენებლებს, ჩვენს სამშობლოს ქარხნებში საბჭთა ბუშებისა და ინჟინრების ხელით ჩვენი ქვეყნის მასალისაგან.

დაზგათმშენებელ და საინსტრუმენტო მრეწველობას დაკისრებული აქვს სამატო და პასუხსაგები ამოცანა — მოამზადოს ჩვენი მძლავრი ინდუსტრია მაღალხარისხოვანი დაზგებითა და მაღალნაყოფიერი ინსტრუმენტით. ჩვენ უნდა გამოვეშვათ ყველა ეს უფრო სრულქნილი მოწყობილობა სწორადან მზარდი ავტომატიკურიო მრეწველობისათვის, სატრანსპორტო მანქანათმშენებლობისა და რკინიგზის ტრანსპორტისათვის, მეტალურგიული ქარხნებისა და ქიმანამრეწის მაღაროებისათვის, ბუთოფულაკისართა ქარხნებისათვის, იმ საწარმოთათვის, რომლებიც ჩვენს ქვეყანას აწვდიან ფართო მოხმარების სულ სხვადასხვა საგნებს, ჩვენი მძლავრი თავდაცვის მრეწველობისათვის. არ არის მრეწველობის არცერთი დარგი, რომლის წარმატებებიც უალრესად მჭიდროდ არ იყოს დაკავშირებული ჩვენი მუშაობის წარმატებასთან. ჩვენ, დაზგათმშენებლებმა, არის დამოკიდებული ტექნიკური პროგრესის ტემპების დაჩქარება, ჩვენი თავდაცვითი ძლიერების განმტკიცება.

ხალხის მტრები—ტროცკისტ-ბუხარინელი მავნებლები, ჯაშუშები და დივერსანტები, ფაშისტურ დაზვერვათა საზიზღარი დაქირავებულები აგენტები, რომლებიც შეიპარნენ „გლავსტალკონსტრუქციებსა“ და ზოგიერთი ქარხნის ხელმძღვანელობაში ცდილობდნენ მოეხდინათ დაზგა-ინსტრუმენტების მრეწველობის დეზორგანიზაცია, ყოველნაირად აფერხებდნენ სტახანოვური მოძრაობის განვითარებას, ხელს უშლიდნენ საწარმოო გეგმების მთლიანად და გადაჭარბებით შესრულებას.

ჩვენს გადაუდებელ ამოცანას შეადგენს ბოლომდე აღმოვფხვრათ ყველა ჯურის მავნებლები, ბოლო მოვუღოთ პოლიტიკურ უდარდელობასა და პოლიტიკურ სიბიცეს, მოვაწყოთ დაზგათმშენებელ ქარხნებსა და მანქანათმშენებლობის ყველა საწარმოში სოციალისტური შეჯიბრების და სტახანოვური მოძრაობის ახალი აღმავლობა.

ამხანაგო დაზგათმშენებლებო და მეინსტრუმენტენი! ჩვენ ჯერ კიდევ ვერ ვასრულებთ 1937 წლის საწარმოო გეგმას, იმ იმიტომ ხდება, რომ წარმოების მეთაურებს ჯერ კიდევ არ დაუმყარებიათ ქარხნებში ბოლშევიკური წესრიგი.

ჩვენ გვაქვს ყველა პირობა იმისათვის, რომ დაუყოვნებლივ დავიწყოთ გეგმის შესრულება.

ამხანაგო დაზგათმშენებლებო და მეინსტრუმენტიები, გამოდით სოციალისტურ შეჯიბრებაში გეგმის შესრულებისათვის, 1938 წლის გეგმისათვის! ბოლშევიკური მზადებისა და მისი გადაჭარბებით შესრულებისათვის!

ამხანაგო წარმოების მეთაურებო, საგეფონო მუშაკებო, ინჟინრებო, ტექნიკოსებო, ოსტატებო, ამწყობებო და ბრიგადირებო! თქვენზეა დამოკიდებული სამშაო ადგილების თავის დროზე მომარაგება ყოველივე იმით, რაც საჭიროა მუშაობისათვის, თქვენზეა დამოკიდებული სულ მოწინავე ტექნოლოგიის გამოყენება სამუშაო ადგილზე. ფართოდ გამოიყენეთ საუკეთესო სტახანოველთა გამოცდილება, მოაწყეთ ამ გამოცდილების ზეზარეგა მაქანათმშენებლობის ყველა მუშისათვის. დაოყოვნებლივ შეამოწმეთ და დანერგეთ წარმოებაში მუშათა, ინჟინერთა და ტექნიკოსთა რაციონალიზატორული წინადადებანი. დაიწესეთ ლეთონის დამუშავების ყველაზე რაციონალური რეჟიმები. მოახდინეთ იერარშობიილ ეკონომია, მოაწყეთ პროფუტქიის თანაბარი ჩაბარება ყოველი სამუშაო დღის განმავლობაში. ეცადეთ დაზგისა და აგრეგატის მუშაობის ყოველი წუთის მაქსიმალურად გამოყენება, სწორად ხარჯეთ ლითონი, შეამცირეთ დაზგებისა და მანქანების თვითღირებულება. მიაღწიეთ გამოშვებული დაზგების მაღალ ხარისხს.

ამხანაგო ჩამომსხმელნო! თქვენზეა დამოკიდებული დაზგათმშენებელი ქარხნების მომარაგება მაღალხარისხოვანი სხმულით. თვალყური ადევნეთ შეზადებას, დაიცავით ბოგებში დნობის სწორი რეჟიმი, ვინაიდან ამაზეა დამოკიდებული სხმული ხარისხი და მექანიკური თვისება. გახსოვდეთ, რომ დაზგათმშენებელი ქარხნები დღეიდან ეწინააღმდეგებიან სხმულის დიდი ზედმეტებით დამუშავებისათვის და არისხონი გაბარიტებით. ამის გამო ენაყოფიერად იფლანგება ათასობით ტონა ლითონი, ზედმეტი მუშაობით იტვირთება დაზგის მოწყობილობა, ძნელდება მოწყობილობათა გამოყენება. დაოწყობილი ბრძოლა გამოოცხადეთ წუწაკა და წუნის მკეთებლებს. სხმულის წუნი—წარმოების ნამდვილი უბედურებაა. მოაწყეთ სოციალისტური შეჯიბრება წუნის შემცირებისათვის, იმისათვის, რომ მიაწოდოთ ჩვენს ქარხნებს კომპლექტური და მაღალხარისხოვანი სხმული.

ამხანაგო ხარატებო, მეფრეზერებო, მრანდავებო, მხერხავებო, ზეინკლებო!

ჩვენი ქვეყნის მუშათა კლასი სარგებლობს მსოფლიოში ყველაზე მოკლე შვიდსაათიანი სამუშაო დღით. ნუ დაკარგავთ სამუშაო დროის ნორცერთ წუთს. მინიმუმამდე შეამცირეთ დანაკარგები დადგასა და დეტალების მოხსნაზე, ინსტრუმენტთა გამოცვლაზე, დაზგის გამართვაზე. გამოიყენეთ მსოფლიოში ყველაზე მოკლე ჩვენი შვიდსაათიანი (ალის ყველა 420 წუთი მაღალნაყოფიერი სოციალისტური შრომისათვის. გვახსოვდეს ვ. ი. ლენინის მითითება, რომ „შრომის ნაყოფიერება ეს, სამოცლო ანგარიში, ყველაზე მნიშვნელოვანი, ყველაზე მთავარია ახალი საზოგადოებრივი წყობილების გამარჯვებისათვის“. ფართოდ გამოიყენეთ წარმოებაში სუკეთესო სტახანოველთა მუშაობის მეთოდები და ხერხები, გამოიყენეთ მათ მიერ დამუშავებული მოწყობილობანი და ინსტრუმენტები. ყოველნაირად გაადიდეთ შრომის ნაყოფიერება.

საინსტრუმენტო ქარხნებისა და საამქროების ამხანაგო მუშებო და ინჟინრებო! თქვენ საბჭოთა მანქანათმშენებლობის ერთერთ ყველაზე გადამწყვეტ უბანზე იმყოფებით. ინსტრუმენტებთა და მოწყობილობით დროულად მომარაგება—აუცილებელი პირობაა სტახანოვური მუშაობის გაწლისათვის მანქანათმშენებელი ქარხნების საამქროებში. განუწყვეტლივ იმუშავეთ მოწყობილობისა და ინსტრუმენტის სრულყოფისათვის, მოაწყეთ ყველა მუშის დროული მომარაგება ამით.

აწყობის საამქროთა ამხანაგო მუშებო და მეთაურებო! ეცადეთ, რათა მომბარებელი თქვენგან ღებულოდეს აწყობილ და ყველა მოწყობილობითა და ინსტრუმენტით დაკომპლექტებულ დაზგებს. განა შეიძლება შეეფერიგდეთ იმას, რომ რეგულერული დაზგები ფარალო სახარატო დაზგებივით მუშაობენ მხოლოდ იმის გამო, რომ ისინი საჭირო მოწყობილობით არ მომაპარაგეს? განა შეიძლება შეეფერგდეთ იმას, რომ მომბარებელნი თვითონ აწყობდნენ თვითონ ჩვენი ქარხნების მიერ გამოშვებული ახალი დაზგების მუშაობას? მიგიღწეოთ ისეთ მდგომარეობას, როგორ საბჭოთა დაზგათმშენებლების მიერ აგებულ და ნაცად დაზგას შეეძლოს სრული ნაყოფიერებით მაჩინაგი დაიწყოს მუშაობა მანქანათმშენებელ ქარხანაში.

ამხანაგო მერემონტებო! ყორიცეხეთ დაზგათმშენებელი ქარხნის თვითეული დაზგა, თვითეული აგრეგატი, მოაწყეთ მოწყობილობის გამაფრთხილებელი რემონტი ზუსტად დამუშავებული გრაფიკით, ბრძოლეთ სარემონტო სამუშაოთა მაღალი ხარისხისათვის.

ამხანაგო კონსტრუქტორებო! გახსოვდეთ, რომ საბჭოთა კონსტრუქტორი უნდა იყოს ნამდვილი მებრძოლი ტექნიკური პროგრესისათვის. ბოლშევიკური ტემპებით გავშალოთ შემოქმედებითი მუშაობა დაზგების კონსტრუქციებისათვის. მსოფლიო ტექნიკური გამოცდილების ფართოდ გამოყენებით, კონსტრუქციაში უახლეს მოწყობილობათა შემოღებით, მივცეთ საბჭოთა მანქანათმშენებლობას ულალესად სრულყოფილი ტიპების დაზგები. მაქსიმალურად დაეჩქაროთ „ბუ ნახარიდან“ დაზგების გამოშვებამდე.

წარმოების მეთაურებო! ბოლშევიკურად ხელიდან სათავეში სტახანოვური მოძრაობის ახალ აღმავლობას მანქანათმშენებლობის ქარხნებში. „...მეურნეობის ხელმძღვანელად ყოფნა ჩვენს პირობებში,—ეს ნიშნავს გახდე ღირსი დიდი სახელისა და დიდი პატივისა, გახდე ღირსი დიდი ნდობისა მუშათა კლასის მხრივ, ხალხის მხრივ“ (სტალინი). იყავით, როგორც ამას პარტია და მთავრობა მოითხოვს, სოციალისტური შეჯიბრების ნამდვილი ორგანიზატორები. მუშათა მასსებთან თავისი კავშირის განმტკიცებით, პარტიულ და პროფკავშირულ ორგანიზაციებთან ხელიხელიკიდებულნი, ეცადეთ მიაღწიოთ სანიმუო დისციპლინას ქარხნებსა, საამქროებსა და მაღაზიებში, მკაფიოდ მუშაყეთ საწარმოო დაგეგმვა და კოოპერირება, ოპერატიულად უხელმძღვანელეთ უბნებს, უზრუნველეყავით ძათი შეუფერებელი მუშაობა.

ჩვენ მოვფუფოებთ დაზგა-ინსტრუმენტებსა, მოეწველობის ყველა სტახანოველს, დამკვიელსა და მუშას, ყველა მეთაურს ჩაებნეს სოციალისტურ შეჯიბრებაში.

მოწოდებით პირველ რიგში ჩვენ მიგმართავთ მძიმე მანქანათმშენებლობის, ენერგომანქანათმშენებლობის, დიზელმშენებლობის, ბურთულსაკისარის მრეწველობის, სიშალალ და ქიმიური მანქანათმშენებლობის, ამბარზეის, კიუოტკისა და რეზნინის მრეწველობა, საავტომობილო და სატრაქტორო მანქანათმშენებლობის, საფეიქრო მანქანათმშენებლობის, ლითონის ნაწარმოთა ქარხნების, ფეოფეიე საბჭოთა მანქანათმშენებლობის ყველა დანარჩენ დარგთა სტახანოველებს, დამკვიელებს, მუშებსა და მეთაურებს მოაწყონ სოციალისტური შეჯიბრება ახალი აღმავლობა და მიაღწიონ მაქსიმალურ ეკონომიებს ნედლეულსა, ლითონსა, ენერგიასა, ელენერგიასა, ნავთსა, ბენზინსა, ელექტროენერგიასა, ფეოფეიეს, ბამბეულსა, ბამბეულ ნაწარმოებსა, ბეტონსა, ბეტონ-პატრონნი.

აი ამ ტიმოა, ამხანაგებო, რომ ჩვენ ბოდნერ დროში ვიცხოვრობთ.

სოციალისტური სახელმწიფოს შენება — ეს უდიდესი პატივია; ეს სოციალისტური ინტერნაციონალის ბელადის, ლენინ-სტალინის ნაბოძები ბრძანებაა ჩვენ ამ პატივით. ამ პატივ-ნიერა ჩვენ ამ ბრძოლაში ვიმტკიცებ, ყველა მოქალაქეს. (ტაში).

ამხანაგებო! ეს ტრიბუნიდან ბევრი რაც იყო ნათქვამი იმ სასახარელო ცხოვრების შესახებ, რომელიც საბჭოთა კავშირში არსებობს, ეს სწორია; საბჭოთა კავშირში ცხოვრება სასახარელია; ჩვენი ქვეყანა ერთადერთი ქვეყანაა, სადაც ადამიანს მზიაოლად ეცხოვრება, (ცხოვრობს) ეს სიხარული დამყარებულია არამარტო იმ მატერიალურ და კულტურულ მიღწევებზე, რომლებიც ჩვენს სამშობლოს კავშირში არსებობენ, და რომელთა შესახებაც ამ ლაპარაკობდენ, ხომ არ შეიძლება იმი, თქმა, რომ ახლა თქვენ ყველაფერი გაგეთ, — ეს არ იქნებოდა სწორი, მაგალითად, ჩვენ ჯერ კიდევ არა გვაქვს საამოთახიანი ბინა ყოველ ორ ადამიანზე — ეს ფაქტია. მაგრამ რატომ ვგრძნობს მაინც, ყოველი, რომ იგი განსაკუთრებით საამური დრომი ცხოვრობს, რომ იგი ცხოვრობს იმ ქვეყანაში, რომელიც ყოველ მსოფლიონი ერთადერთ ქვეყანაა, რატომ ხდება ყოველივე ეს? იმიტომ, ამხანაგებო, რომ ჩვენი შრომა, სულ უბრალოდან დაწყებული თვით კვალიფიკიერ შრომამდე გამსჭვალულია სოციალიზმის დიადი იდეით.

ამაშია არსი, ამაშია ყველაფრის საფუძველი, ამიტომ თვითეულ სტახანოველს, თვითეულ სტახანოველ ქალს, როდესაც მათ მეტი გამოიმეშავეს და გადაჭარბეს თავის წინანდელი ნორმებს, ახარეს ეს გამარჯვებანი. და ეს ახარეს არა მარტო მათ, არამედ თვითეული პატიოსანი საბჭოთა მოქალაქეც ბაჯარეულია ამ მიღწევებით იმიტომ, რომ იგი მონაწილეობას იღებს სოციალისტური საბელმწიფოს დიად მშენებლობაში. ინ რა ხდის ყველაზე უბრალო რიგითი ადამიანს (ცხოვრებას) იდეურს, სპეციალ, მდიდარს; აი რა აკეთილშობილებს ასე დიდად ჩვენს (ცხოვრებას, აი რა ხდის ყოველელვარ მუშობას უალრესად ძვირფას, მადლიან მუშობად.

საბჭოთა კავშირში ყოველი ადამიანი შინაგანად ჭვრძნობს თავის თავს მშენებლად, სოციალიზმის მშენებლად, ჩვენ ვართ პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს პირველი მშენებლები. რაში მდგომარეობენ ამ სახელმწიფოს თავისებურებანი, ის თვისებანი, რომელნიც ამ სახელმწიფოს ახასიათებენ? ეს სახელმწიფო არის მუშათა და გლეხთა სახელმწიფო. ამ სახელმწიფოში წარმოების ყველა საშუალების ბატონი მეილე ხალხია. ამ სახელმწიფოს ამოცანას შეადგენს — დასთარეულს ექსპლოატატორთა კლასები, არაფაროსად ეკუთის ისინი, სადაც ბოლშევიკ ისინი, როგორც ეექსპლოატატორთა კლასები, სოციალისტური სახელმწიფოს თავისებურება ამაში მდგომარეობს, რომ გამოზარდოს, აამაღლოს, პოლიტიკურად აღზარდოს მშრომელი მასები ის შეგნებით, რომ ისინი არიან თავიანთი სახელმწიფოს განყოფილები, სრული ბატონ-პატრონნი.

აი, ამხანაგებო, ჩვენი მშენებლობის უდიდეს წარმატებათა დროს, არ უნდა დავივიწყოთ ბრძოლის ბოლო ფრონტი. ამ ბრძოლაში ჩვენ ამ ბრძოლაში ბლომად აუშენეს — დაუპროექტეს არა მუშებმა, არამედ არქიტექტორებმა. ჩვენნი ხომ სახელმწიფო ყველა საკითხის გადაჭრისას საკეოლოგიოა ეს ფაქტი. ბაგრამ რატომ ვგრძნობს ბევრი, ეს ფაქტი, ეს ფაქტი, ეს ფაქტ

სერგი მარჯანის-ძე იმხანოვი

ეროვნებათა საბჭოს არჩევნების თბილისის—კიროვის საარჩევნო ოლქის № 119-ის მშრომელებმა სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად დასახელეს ამხ. სერგი მარტინის-ძე იმხანოვი.

ამხ. იმხანოვი დაიბადა 1904 წელს ქ. თბილისში, ხელოსნის ოჯახში. იგი 12 წლისა იყო, როცა იძულებული გახდა მიეტოვებინა სწავლა დაწყებითის სკოლაში, ვინაიდან მშობლებს სწავლის ფულის გადახდა არ შეეძლოთ. ამხ. იმხანოვმა დამოუკიდებელი ცხოვრება დაიწყო და მუშაობდა დამხმარედ სხვადასხვა სახელოსნოებსა და მაღაზიებში.

1921 წ. ამხ. იმხანოვი შედის კომკავშირის რიგებში და 1924 წლამდე მუშაობს ტრამვაის კონდუქტორად. შემდეგ იგი არჩეულ იქნა ტრამვაის კომკავშირული კოლექტივის მდივნად. 1925-დან 1928 წლამდე ამხ. იმხანოვი მუშაობს კომკავშირის არსენალის რაიკომში, 1928-დან 1931 წლამდე საქართველოს ალკკ თბილისის კომიტეტსა და ცენტრალურ კომიტეტში, უკანასკნელ დროს იყო საქართველოს ალკკ ც. კ-ის მდივნად.

1931 წ. მარტში ამხ. იმხანოვი არჩეულ იქნა საქართველოს კ. პ. (ბ) ახალქალაქის რაიკომის მდივნად, 1933 წ.—საქართველოს კ. პ. (ბ) აღმოსავლეთ-მანგლისის რაიკომის მდივნად, 1934 წ.—საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის 26 კომ. რაიკომის მდივნად. საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის კიროვის რაიკომის ჩამოყალიბების შემდეგ ამხ. იმხანოვი ამ რაიკომის მდივანია.

ამხ. იმხანოვი საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და თბილისის კომიტეტის ბიუროს წევრია.

აკაკი ივანეს-ძე მგელაძე

ეროვნებათა საბჭოს არჩევნების სოხუმის სასოფლო საარჩევნო ოლქის № 102-ის მშრომელებმა სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად საქართველოს სსრ-დან დასახელეს ამხ. აკაკი ივანეს-ძე მგელაძე.

ამხ. მგელაძე დაიბადა 1910 წელს მახარაძის რაიონის სოფელ მელექედურში, საიდანაც მისი მშობლები მიწის სიმცირის გამო მუდმივ საცხოვრებლად გადასახლდნენ გუდაუთის რაიონში (აფხაზეთი).

ამხ. მგელაძე მასთან ერთად მუშაობდა არტელ „წითელ საქართველოში“ და ამავე დროს სწავლობდა გუდაუთის ცხოველფერდში, რომელიც 1930 წელს დაამთავარა.

1927 წლიდან ამხ. მგელაძე კომკავშირის წევრია, ხოლო 1932 წლიდან—საკ. კ. პ. (ბ) წევრი. 1930 წ. მაისიდან იგი მუშაობდა კომკავშირის გუდაუთის რაიკომის საორგანიზაციო განყოფილების გამგედ, ხოლო შემდეგ გადაყვანილ იქნა სამეშაოდ სოხუმში, სადაც მუშაობდა საოლქო კომიტეტის ერთერთი განყოფილების გამგედ და არჩეულ იქნა კომკავშირის საოლქო კომიტეტის ბიუროს წევრად.

1932 წლის აპრილიდან 1933 წლის მარტამდე ამხ. მგელაძე მეშაობდა კომკავშირის აფხაზეთის საოლქო კომიტეტის საორგანიზაციო განყოფილების გამგედ და მეორე მდივნად, ხოლო შემდეგ 1935 წ. დასაწყისამდე—საოლქო კომიტეტის პირველ მდივნად.

1935 წ. ივნვარში ამხ. მგელაძე არჩეულ იქნა საქართველოს ალკკ ც. კ-ის პირველ მდივნად.

ამხ. მგელაძე არის საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის წევრი, საქართველოს სსრ ცაკ-ის პრეზიდიუმის წევრი, საკ. ალკკ ც. კ-ის წევრი.

ამჟამად ამხ. მგელაძე საკ. ალკკ ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს წევრია და მუშაობს მოსკოვში, გაწეულებს საკ. ალკკ ც. კ-ის სტუდენტ ახალგაზრდობის განყოფილებას.

ალექსანდრე იორდანეს-ძე მირცხულავა

ეროვნებათა საბჭოს არჩევნების გალის სასოფლო საარჩევნო ოლქის № 286-ის მშრომელებმა ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად აფხაზეთის ასსრ-დან დასახელეს ამხ. ა. ი. მირცხულავა.

ამხ. ა. ი. მირცხულავა დაიბადა 1911 წელს ხობის რაიონის სოფ. ხორგაში, გლეხის ოჯახში. განათლება მიიღო ხორგის შვიდწლიან შრომის სკოლაში, ხოლო შემდეგ ზუგდიდის პედაგოგიურ ტექნიკუმში, რომელიც დაამთავრა 1930 წელს. შემდეგ მუშაობდა მასწავლებლად ხობის არასრულ საშუალო სკოლაში.

1925 წლიდან ამხ. მირცხულავა კომკავშირშია, ხოლო 1932 წლიდან—პარტიაში.

1932 წელს ამხ. მირცხულავა შედის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. მალე საქართველოს ალკკ ცენტრალური კომიტეტი მას ჰგზავნის ხელმძღვანელ კომკავშირულ სამუშაოზე.

ამხ. მირცხულავა მუშაობს ჯერ საქ. ალკკ მცხეთის რაიკომის მდივნის მოადგილედ, მერე კი იმავე რაიკომის მდივნად. ამის შემდეგ — საქართველოს ალკკ თბილისის გორეუბნის რაიკომის მდივნად და საქართველოს ალკკ წულუკიძის რაიკომის მდივნად.

ამჟამად ამხ. ა. ი. მირცხულავა საქართველოს ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანია.

ორმოჩირისა და ტყვარჩელის ოლქების ამომრჩეველთა ინსტრუქციებიდან

(ტყვარჩელი (ფოთი), 24 ნოემბერი (ტელეფონი). ორმოჩირში შესულან ორმოჩირისა და ტყვარჩელის საარჩევნო ოლქების წინასაარჩევნო კრება. კრებას დაესწრნენ კოლეგიურნეები, საბჭოთა მეურნეობების მუშები, ტყვარჩელ-ქვანახშირის მაღაროელები, ტყვარჩელის რაიონსადგურის მშენებლები, ჩაის ფაბრიკის, შავი ხლვის რკინიგზისა და ქალაქის საწარმოთა მუშები და მოსამსახურეები. ორმოჩირისა და ტყვარჩელის ოლქების დაახლოებით ათასი ამომრჩეველი შეხვდა თავის კანდიდატებს უზენაესი საბჭოს დეპუტატობაზე, კავშირის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატს, აფხაზეთის ავტ. თავმჯდომარის მოადგილეობის ამსრულებელს აკაკი ნარიძის-ძე რაფავას, ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატებს — საკ. ალკკ ცენტრალური კომიტეტის სტუდენტთა ახალგაზრდობის განყოფილების გამგეს აკაკი ივანეს-ძე მგელაძეს, ტყვარჩელ-ქვანახშირის საუკეთესო სტახანოველს ნიკოლოზ დიმიტრის-ძე ხუნტუას და ჩაის პლანტაციების სტახანოველ ქალს უშა ბოგოზის-ასულ ახუბას.

კრებაზე გამოვიდნენ კოლმეურნეები, მუშები, მოსამსახურეები და მშრომელი ინტელიგენციის წარმომადგენლები; ისინი მოუწოდებდნენ — ხმა მიეცათ ამხანაგების რაფავას, მგელაძის, ხუნტუას და ახუბასთვის — ლენინ - სტალინის პარტიის საუკეთესო შვილებისათვის, პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკებისათვის. კრების მონაწილენი მხურვალე ტაშით შეხვდნენ აკაკი ნარიძის-ძე რაფავას, აკაკი ივანეს-ძე მგელაძის, ნიკოლოზ დიმიტრის-ძე ხუნტუას, უშა ბოგოზის-ასულ ახუბას გამოჩენას ტრიბუნაზე. კრებამ ორმოჩირისა და ტყვარჩელის საარჩევნო ოლქების ყველა ამომრჩეველს მიმართა მოწოდებით — სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს არჩევნების დღეს თავისი ხმები მისცენ ამხანაგებს რაფავას, მგელაძეს, ხუნტუას, ახუბას.

ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატის ამხანაგ ნ. დ. ხუნტუას სიტყვა

ამხანაგებო! არ მყოფნის სიტყვები, რომ გამოვხატო ის უდიდესი სიხარული, რამაც შემიპყრო, როცა მე, ტყვარჩელ-ქვანახშირის მაღაროელმა, გავიგე, რომ ჩემი კანდიდატურა წამოყენებულია ეროვნებათა საბჭოში. ეს იმას ნიშნავს, რომ ამომრჩეველნი უდიდეს ნდობას მიცხადებენ, მე მთელ ჩემს ძალღონეს ვიგებმარ, რათა ეს ნდობა გავამართლო.

სად, რომელ ქვეყანაშია შესაძლებელი, რომ მუშის კანდიდატურა წამოაყენონ ხელისუფლების უზენაესი ორგანოს შემადგენლობაში? ეს შეაძლებელია მხოლოდ ჩვენში, სოციალიზმის ქვეყანაში, იმ ქვეყანაში, რომელიც ამაყ სალ კლდედ აღმართულა მთელს მსოფლიოში, იმ ქვეყანაში, რომლის ბადალი არ ყოფილა და არ არის. ჩვენში ადამიანები სასწაულებს ახდენენ, ამსხვრევენ გამომტაგებულ ძველ ნორმებს, ამყარებენ შრომის ნაყოფიერების ახალ, უმაგალითო რეკორდებს. ეს შესაძლებელია მხოლოდ ჩვენში, სადაც ქვეყნის სათავეში სდგას ჩვენი შრომელიერი, საყვარელი **ილიჩ ბესარიონის-ძე სტალინი**, კომუნისტური პარტიის ბელადი, მთელი მსოფლიოს მშრომელთა ბელადი. **(მეტეხარე ტაში).**

არ არის ისეთი ძალა, რომელსაც შეეძლოს შეაფერხოს ისტორიის სახელოვანი მსვლელობა.

კომუნისტური პარტია, ამხანაგო **სტალინი** წარართავენ ჩვენს ბრძოლას, მიეყვანენ მთელ გამარჯვებიდან გამარჯვებისაკენ, ინ რიტომ გვიყვარს ჩვენ კომუნისტური პარტია, აი რატომ გვიყვარს მშობლიური **ილიჩ ბესარიონის-ძე სტალინი. (მეტხარე ტაში).**

ვემზადებით რა არჩევნებისათვის, ჩვენ ვიყენებთ ყოველ დღისა და საათს 12 დეკემბრის ისტორიული დღისათვის მოსამზადებლად, აღვნიშნავთ ამ დღეს საწარმოო გამარჯვებებით.

ფუნტაზეთის მშრომელნი სიხარულით მისცემენ თავის ხმებს კავშირის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატს აკაკი ნარიძის-ძე რაფავას და ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატს საქართველოს სსრ-ის ... ...

საომარი მოქმედება ჩინეთში

ჩრდილოეთის ფრონტზე

ხანკოუ, 26 ნოემბერი (საკადესი). ჩრდილო-ჩინეთის ფრონტებზე შეუსუსტებელი ძალით გრძელდება ბრძოლები. ჩინეთის ცნობებით, უკანასკნელი დღეების განმავლობაში ჩინეთის ჯარებმა შესძლეს განდევნათ იაპონიის ნაწილები სიანბეის დაიუიჩენის პუნქტებიდან, რომლებიც მდებარეობენ ჯენდინტაიუანის რკინიგზის მახლობლად. 23 ნოემბერს ჩინეთის არმიის მოწინავე რაზმებმა მიაღწიეს ტუნიანჯენის პონჭის ტაიუანის სამხრეთ-აღმოსავლეთით 30 კილომეტრის მანძილზე. შანსის ჩრდილო-ნაწილში დიდ პარტიზანულ რაზმებს იერიში მიაქვთ იაპონიის ჯარებზე, რომლებმაც გოსიანი დაიკავეს. 22 ნოემბრის პარტიზანული რაზმები გოსიანის მიდამოებში თავს დაესხენ იაპონის ტრანსპორტს, რომელსაც სურსათი და იარაღი მიჰქონდა. მთელი ტრანსპორტი მოსპობილია. შეტაკების დროს მოჰკლეს დაახლოებით 50 იაპონელი ჯარისკაცი. დაგვიანებით მიღებული ცნობების თანახმად, ჩინეთის ჯარებმა იაპონელებს წართვეს დიდი ქალაქი იუანანანი, ტაიუანის ჩრდილოეთით 75 კილომეტრის მანძილზე. ტაიუანის სამხრეთით ჩინეთის ჯარებმა განავითარეს აქტიური ოპერაციები ტაიგუს რაიონში და იაპონელებს წართვეს ტაიგუ, ცისიანი, პინიანო და ძესიუ. პროვინციის ამ ნაწილში გრძელდება ჩინეთის ჯარების კონტრშეტევა იუიკის (ტაიუანის სამხრეთ-აღმოსავლეთით) მიმართულებით.

ჩინური გაზეთები იუწყებიან, რომ ჩინეთის ქალაქების დაკავების დროს იაპონის ჯარები სასტიკად უსწორდებიან მოსახლეობას. მარტო ქალაქ ბაშანსა და ძიანანში (შანსის და ხებეის პროვინციების საზღვარზე) იაპონის ჯარებმა ამოხოცეს 1.300 მშვიდობიანი მცხოვრები.

შანხაის რაიონში

ხანკოუ, 26 ნოემბერი (საკადესი). როგორც კი კარგი ამინდი დადგა, მაშინვე განახლდა ბრძოლა შანხაის მთელ ფრონტზე ძიან-ინიადან ჩრდილოეთით ხანჯოუს „ყურემდე სმწარეთით. გაიფთრებული ბრძოლა სწარმოებს ძიან-ინიას მახლობლად, მდინარე იანძიზე და ხუჯოუში, ტაიხუს ტბის სამხრეთით. ქალაქ ხუჯოუს ქუჩებში ბრძოლა სწარმოებს ძიან-ინიას მახლობლად, თაიმოყრილია იაპონელთა 40-ზე მეტი სამხედრო გემი. უკვე მეორე დღეა, რაც ძიან-ინიას რაიონში გრძელდება დიდი სასარტყლერო ბრძოლა. ჩინეთის არტილერია ხელს უშლის იაპონიის გემების წინსვლას მდინარე იანძის შუაში. უსის მიდამოებში ჩინეთის ჯარებმა, რომლებიც კონტრშეტევაზე გადავიდნენ, განდევნეს იაპონიის ნაწილები და მიიკუეეენ სოფელ სუეიუეუანისაკენ. უსის აღმოსავლეთით 20 კილომეტრის მანძილზე. იაპონელთა მიერ დაკავებულ ჩეგჯოუს მიდამოებში გამოჩნდნენ ჩინეთის პარტიზანული რაზმები.

იაპონიის აგრესია შორეულ აღმოსავლეთში და ამერიკის შეერთებული შტატები

ნიუ-იორკი, 27 ნოემბერი (საკადესი) საგანგებო გაერთიანება „სკრიპს ჰოვარდის“ უცხოეთის განყოფილების რედაქტორის სიმსის სატყვით, ამერიკის შეერთებულ შტატებს ეშინიათ იაპონიის გამარჯვებისა ჩინეთზე, ვინაიდან „ამის შედეგად უშუალო საფრთხე წამოიჭრება, როგორც ამერიკის შეერთებულ შტატების, ისე სხვა დემოკრატიულ ქვეყნების წინაშე“. ამიტომ შესაძლოა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები, ინგლისი და საფრანგეთი, თავდაცვის მიზნით, იძულებული გახდებიან დასდონ ერთმანეთს შორის თავდაცვითი კავშირი.

ვაშინგტონში საქმესთან კარგად გაცნობილი ოფიციალური წრეების აზრით, დაპყრობით მისწრაფებანი იაპონიისა შეიძლება გავრცელდეს მთელ მსოფლიოზე და ერთიდერთი, რასაც შეუძლია იაპონიის აგრესიის შეჩერება, — ეს არის სამხედრო ძალა, რომელიც იაპონიის ძალაზე უფრო მეტი იქნება. ვაშინგტონში, — სწერს დასასრულ სიმსი, — დარწმუნებულია არიან, რომ იაპონიას გაწწრახება აქვს მთლიანად დაიმორჩილოს ჩინეთი, ფილიპინის კუნძულები, ბრიტანეთისა და ჰოლანდიის ინდოეთი.

შვეიცარიამ ხელი მოაწერა სავაჭრო შეთანხმებას ესპანელ მეამბოხეებთან

ლონდონი, 27 ნოემბერი (საკადესი). რეიტერის ცნობის თანახმად, ესპანელ მეამბოხეთა დაწარმომადგენლებმა, რომლებიც ლონდონში იმყოფებიან, ოფიციალურად დაადასტურეს, რომ ესპანელ მეამბოხეთა და შვეიცარიის მთავრობის შორის ცხრილში ხელმოწერილია სავაჭრო შეთანხმება.

კავშირ-ურთიერთობის კომისიების დელეგაცია მიემგზავრება ფრონტებზე

ბარსელონა, 27 ნოემბერი (საკადესი). სოციალისტური და კომუნისტური პარტიების „კავშირ-ურთიერთობის ნაციონალურმა კომიტეტმა დაადგინა, გაგზავნოს ორივე პარტიის და კატალონიის გაერთიანებული სოციალისტური პარტიის წარმომადგენლთა დელეგაცია აღმოსავლეთის, ტერუელის, ცენტრალურ, ესტრამადურისა და ანდალუზიის ფრონტებზე, რათა სოლიდარობა გამოუცხადოს რესპუბლიკურ არმიას.

შახვი განთავისუფლებულია მეურნეობის მინისტრის მოვალეობისაგან

ბერლინი, 27 ნოემბერი (საკადესი). დღეს გამოქვეყნებულია ოფიციალური ცნობა შახტის განთავისუფლების შესახებ მეურნეობის მინისტრის მოვალეობისაგან, მაგრამ შახტი რჩება რაიხსბანკის თავმჯდომარის თანამდებობაზე. ცნობაში ნათქვამია, რომ „განსაკუთრებული დამსახურებისათვის“ ჰიტლერის განკარგულებით შახტს მიკუთვნებული აქვს „სამპირო უპორტფელო მინისტრის“ სახელწოდება. მეურნეობის მინისტრად შახტის ნაცვლად დანიშნული პრომაგანდის სამინისტროს ახლანდელი სტატს-სეკრეტარი (გებელსის მოადგილე) ვალტერ ფუნკი.

მიუხედავად ფუნკის დანიშვნისა, მეურნეობის სამინისტროს უმაღლესი ხელმძღვანელობა ინარჩუნებს ადრინდელ ადგილს. ეს ნიშნავს, „ოთხწლიანი პროგრამის“ გატარების რწმენებულს გენერალ გერინგს, რომელიც, როგორც ეტყობა, ფაქტიურად უხელმძღვანელებს მეურნეობის სამინისტროს.

როგორც ვიცით, ხმები შახტის გადადგომის შესახებ უკვე დიდხანია ერცელდებოდა. შახტის გადადგომა შედეგია შახტისა და გერინგის მწვავე უთანხმოებისა, უმთავრესად ომის სამზადისის საკითხებში. შახტი ეწინააღმდეგებოდა მცირე ეფექტიან კაპიტალურ დაბანდებებს, რომლებიც ხმარდება ნედლეულის ძვირადღირებული სუროგატების დამზადებას. ამრიგად, შახტის გადადგომით გერინგის ხელში თავს იყრის ომისათვის ეკონომიური სიმზადისის უმნიშვნელოვანესი პროექტები.

„შეთქმულების ერთერთი შვაბი გერმანიის ჭერიფორნიაზე იმყოფება“

პარიზი, 27 ნოემბერი (საკადესი) გუშინ პოლიტიკურ პოლიციაში ჩვენება ჩამოართვეს ჰერცოგ პოკო დი ბორგოს, ტარდიეს მეგობარს, ფაშისტთა მეთაურის დე ვოროკის, ერთერთი თანამოზეაწეს წარსულში, რომელთანაც ამასწინათ სასამართლოში ილა ჰქონდა. დაკითხვის შემდეგ პოკო დი ბორგო დაუპატიმრეს.

პრესაში დასტურდება ცნობები ომის შესახებ, რომ შეთქმულების შაბები გერმანიის ტერიტორიაზე იმყოფება. „ზოგიერთი დოკუმენტის თანახმად, რომლებიც ხელთ იგდეს ჩხრეკის დროს, — სწერს „პტი სუარი“, — არის საფუძველი ვიფიქროთ, რომ შეთქმულების შაბები ან, შეთქმულების ერთერთი შაბები მაინც, გერმანიის ტერიტორიაზეა“.

„ლუმანიტე“ აღნიშნავს, რომ საფრანგეთში ნატურალიზებული ავსტრიელი ბარონი ვინმე ფონ პოტერსი, ეტყობა, ფრიად დიდ როლს თამაშობს ფაშისტთა შეთქმულებაში. მიმდინარე წლის 3 ნოემბერს ფონ პოტერსი ჩავიდა ბერლინს, სადაც მოლაპარაკება ჰქონდა გერმანიის შპიონაჟის ხელმძღვანელებთან მაიორ ნიდენფორთან და პოლკოვნიკ ნიკოლაისთან „მეხუთე კოლონის“ შექმნის შესახებ საფრანგეთში. „გერმანიის დაზვერვის უფროსმა ნიკოლაიმ, — აღნიშნავს გაზეთი, — ჰკითხა ფონ პოტერსს რა პერსპექტივებია საფრანგეთის ფაშისტურ პარტიათა გაერთიანების მხრივო. ფონ პოტერსმა დაიმედა პოლკოვნიკი ნიკოლაი, რომ ამ ფაშისტური ერთიანობის შექმნა, შესაძლებელია მოხერხდეს ტარდიეს ან დორიოს დახმარებითო“. „ლუმანიტე“ ამასთანავე აღნიშნავს, რომ ფონ პოტერსმა აღუთქვა ნიკოლაის, რომ საფრანგეთში დაბრუნებისთანავე შეუდგება დორიოსთან მოლაპარაკებას.

შ. რუსთაველის საიუბილეო დღეები სახელმწიფო უნივერსიტეტში

სახელმწიფო უნივერსიტეტი რუსთაველის სახელობის ინსტიტუტთან ერთად 20—30 დეკემბერს საზეიმოდ აღნიშნავს რუსთაველის საიუბილეო დეკადას. საიუბილეო დღეების ჩატარებისათვის გამოყოფილია კომისია შემდეგი შემადგენლობით: თავმჯდომარე — უნივერსიტეტის რექტორი ამხ. გ. კაკაძე, წევრები: უნივერსიტეტის სასწავლო ნაწილის პროორექტორი ამხ. გ. ხაჭაპურიძე, ძველი ქართული ლიტერატურის კათედრის გამგე პროფ. კ. კეკელიძე, რუსთაველის სექციის გამგე პროფ. ი. აბულაძე, რუსთველოლოგიის პროფესორი ვ. ბერიძე, დასავლეთ ევროპის ლიტერატურის სექციის გამგე პროფ. შ. ნუცუბიძე, რუსთაველის ინსტიტუტის სწავლული მდივანი ტრ. რუხაძე.

23 და 24 დეკემბერს უნივერსიტეტის ცულუში მოეწყობა სამეცნიერო სესია. 23 დეკემბერს მოხსენებებს წაიკითხავენ: პროფ. კ. კეკელიძე—რუსთაველის ეპოქა, პროფ. შ. ნუცუბიძე—რუსთაველის მსოფლმხედველობა, პროფ. ი. აბულაძე—შოთა რუსთაველი და „ვეფხის-ტყაოსანი“, პროფ. ვ. ბერიძე—რუსთაველის ლექსი, დოც. მ. ჩიქოვანი—ხალხური „ვეფხის-ტყაოსნის“ მითოლოგია.

24 დეკემბერს მოხსენებებს გააკეთებენ: პ. ინგოროყვა—შოთა რუსთაველი, პროფ. ა. ბარამიძე—ტარიელი, დოც. ტრ. რუხაძე—„ვეფხის-ტყაოსნის“ გავლენა ფეოდალურ ლიტერატურაზე, დოც. ს. ცინცაძე—„ვეფხის-ტყაოსნის“ ენა, ლ. ს. ლორდანიშვილი — „ვეფხის-ტყაოსნის“ ადგილი ეროვნულ ლიტერატურაში, ასევე ბ. ბერეთელი—„ბაირონი“ ... ტარიელ“, ... — „ვეფხის-ტყაოსანი“ ... ლ. ... ბ. ... ...